08/01/2021

Владика буеносајрески Кирило богослужио у Барама Радовића

Његово преосвештенство Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило служио је данас, 8. јануара, на Сабор Пресвете Богородице Свету архијерејску литургију у Цркви Светих Пантелејмона и Климента Охридског у Барама Радовића у Доњој Морачи, а након тога помен на сеоском гробљу родитељима блаженопочившег Митрополита Амфилохија Ћиру и Милеви.

Преосвећеном владици су саслуживали архимандрит Јефрем, игуман манастира Стањевићи, свештеници о. Обрен Шарић, о. Раде Радовић, о. Арсеније Радовић и о. Никола Радовић, као и ђакон Павле Божовић.

Након читања јеванђељског зачала о. Јефрем је честитајући празник казао да се данас радује и свијет видљиви и невидљиви, и небо и земља, да се радујемо богоначалнику Оцу љубави, који је из љубави своје послао Сина свога јединороднога да прими нашу природу и све наше немоћи, да их препороди и обнови и врати у јединство са Богом љубави – Оцем нашим небеским у Духу Светоме:

“Ми се радујемо данашњем дану, Божићу и Пресветој Богородици чији Сабор празнујемо управо из те чињенице да смо постали дјеца Божија и да се Богомладенац Христос родио у Витлејемској пећини. Радујемо се чињеници да су пастири видјели анђеле како пјевају пјесму, ријечима прослављајући Господа: Слава на висини Богу и на земљи мир, међу људима добра воља! Радујемо се Богомладенцу Христу и оној чињеници када су мудраци дошли са Истока и поклонили се и принели Цару царева, Господару господара, Христу богочовјеку, и злато и тамјан и смирну”, бесједио је отац Јефрем, подсјећајући да су то све чињенице које ми хришћани чувамо двије хиљаде и двадесет година, радујући се не само овом догађају него у јединству радости старозавјетних пророка.
Архимандрит Јефрем се осврнуо на ријечи блаженог спомена Митрополита Амфилохија који је говорио како је опака болест властољубље. И данашње Јеванђеље, казао је, говори о властољубљу онога времена, о Ироду који је био заражен таквом болешћу да се није мога радовати дјетету који се родио у пећини. Ирод се уплашио дјетета Богомладенца и оних пастира који су се окупили да се угрију на оној ватри и да се поклоне заједно са мудрацима,нагласио је игуман стањевички и додао:

“Овај дан је дан радости за све оне који су отворили срце за Бога, за истину, да приме ту истину Божију да је Бог дошао у свијет и примио све нас, са сви добрим стварима и манама. Али нас је позвао да у заједницу Оца небеског идемо из силе у силу, да корачамо, да се поправљамо и снажимо благодаћу Духа Светога.”

По његовим ријечима овај данашњи празник је посебан за наше мајке и сестре, кћерке, сестре монахиње, јер говори о томе како је Пресвета Богородица узвисила женски род на исту висину какву је Ева имала прије него је учинила тај први прародитељски гријех.

“Радујте се данас Морачанке и сви који сте овдје у овој светињи Баре Радовића, и задужбини и блаженог спомена Митрополита Амфилохија и свих оних који су учествовали, дошли да прославите овај дивни други дан Божића

када славимо Пресвету Богородицу”, казао је архимандрит Јефрем, игуман манастира Стањевићи.

На крају Литургије Владика Кирило је рекао да у припремним недјељама за Божић имамо празнике Оци, Материце и Дјетињци кроз које такође изражавамо нашу привезаност за Христа.

“Вежемо наше оце, мајке и дјецу, а они се развезују даровима. Све то је дубоко повезано са хришћанском теологијом, јер што је оваплоћивање Сина Божијег осим везивање Њега нашом природом људском. Он добровољно напушта своје царско достојанство, њедра Свога Оца и бива свезан нашом природом да би је осветио, да би је преобразио, да би се развезао благодатним даровима и даровима који превазилазе све друге дарове да би нам даровао вјечни живот”, рекао је он.

Подсјетио је да је блаженопочивши Митрополит Амфилохије у својим Божићним бесједама често говорио о породичном празновању Божића.

“Говорећи да је рођење Христово освећује и наше породичне односе, даје достојанство очинству, даје достојанство материнству и, кроз то Дијете, предвјечнога Бога, који је Бог прије времена али се у втремену оваплотио из утобе Пресвете Дјеве, освећује се и утроба сваке мајке. И утроба мајки није више утроба која рађа за пролазност и смрт него се кроз рођење предвјечног Младенца Богочовјека Христа утроба мајке постаје радионица вјечнога живота”, рекао је Владика буеносајресски.

Подсјетио је да се у Старом завјету бездјетност сматрала срамотом.

“Међутим, у тренутку када је Бог преко Пресвете Дјеве спојио дјевственост са материнством, то је био видљиви доказ свима нама да дјевственост није бесплодна. Очинство и материнство се тако не односе само на оне који по тијелу рађају дјецу, него и на наше духовне оце и матере. Монаштво, као истински црквени покрет, изњедрен је у оквиру хришћанства управо због подвига Пресвете Дјеве која је сачувавши дјевственост родила Сина Божијега Спаситеља свијета”, објаснио је Владика Кирило.

Рекао је да су благословене такве душе и личности које до краја свога живота сачувају дјевственост и донесу духовне плодове.

“Једна од таквих душа и личности био је наш блаженог спомена Митрополит Амфилохије којије родио много духовне дјеце и научио их да последују његовим примјером. Он своју духовну дјецу има не само у Црној Гори него

широм Српске Цркве и Васељене”, подјестио је Владика.

Нагласио је да су исто тако блажена братства и породице које у себи имају и једно и друго – тјелесно потомство и породичну посвећеност Богу.

“Тако је велики благослов и на братство Радовића који су дали не ‘обичног’ монаха, него заиста свјетилника нашега народа и једног од највећих пастираб које је Митрополија црногорско-приморска имала уз Светога Петра Цетињскога, уз Петра Другога Ловћенскога Тајновидца. И ето, није случајно што се наш Митрополит упокојио уочи Лучиндана и прибројан тим великим пастирима нашега народа”, нагласио је Владика Кирило.

Владика Кирило је храму у Барама Радовића поклонио икону Митрополита Амфилохија, рад иконописца Ивана Зечевића да би и на видљив начин био присутан у задужбини братства Радовића.

Након помена на породичном гробљу Радовића у парохијском дому при овоме храму приређена је трпеза хришћанске љубави.

Владика Кирило је по повратку из Бара Радовића посјетио манастир Морачу.

mitropolija.com